Ч. 78. Четвер 21 (8) цьвітня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З палати послів — До ситуациї. — Перед виборами в Боснї. — Справи угорскі.

На вчерашнім засїданю палати послів вела ся дальша дискусия над законом о службовій прагматицї. Промовляв цїлий ряд бесїдників, котрі обговорювали предложенє. П. мінїстер справ внутрішних Гердтль заявив, що правительство розглянуло з цїлою прихильностию жаданя урядників і старало ся о управильненє їх обовязків і прав. Але під тим взглядом мусїло правительство числити ся з гори з границею, якою єсть забезпеченє доброї державної адмінїстрациї. Стремленє до реформи урядничих відносин прибрало однак в послїдних часах такі форми, що мінїстер мусить висказати свій жаль. Бесїдник має надію, що предложенє о службовій прагматицї зробить успокоюючий вплив на урядничі круги. Мінїстер заперечує твердженя, немов би то предложенє було реакцийне і впевнює, що оно найбільше лїберальне в цїлій Европі. В державі мусить бути удержана карність. Найважнїйшим услівєм удержаня того послуху єсть то, щоби урядник знав, що відношенє вірности до державної адмінїстрациї вкладає на него деякі обмеженя. То відношенє вірности виключає також, аби урядник в виповнюваню своїх горожаньских прав в публичнім житю міг поступати так свобідно, як кождий инший горожанин держави, бо урядник не може бороти ся з тою властию, котру сам заступає. Що до права лучити ся урядникам в орґанїзациї фахові, то правительство нїчого не має против тих орґанїзаций, але урядники мусять з своїми бажанями і жалобами обертати ся просто до своїх настоятелїв, а не за посередництвом орґанїзаций або впливових осіб старати ся робити напір на зверхні власти. Правительство старає ся інтереси урядників увзгляднити, але мусить мати все взгляд на добро публичне.

Дискусию відтак перервано і приступлено до дальшої дискусиї над справою о дальматских зелїзницях. По промові мінїстра зелїзниць Врби, котрий признав велику вагу полученя тих зелїзниць з австрийскими, закрито засїданє. Слїдуюче нинї рано.

Принятє предложеня о позицї в буджетовій комісиї причинило ся значно до поправи ситуациї. Вже рано предложив п. Штайнвендер справозданє о тій справі, з чого видко, що правительство хоче скоро покінчити з тою справою, так що імовірно вже нинї прийде до другого читаня предложеня в палатї, при чім прийде знов до голосованя.

Палату панів скликано на понедїлок. Імовірно на дневнім порядку найде ся і справа позички.

Виборчі лїсти до босаньского сойму вже виготовлені і як „Vecernji Serajevski List“ оповіщує, виказують 402.164 виборцїв, а іменно православних 173.127 або 43·05% музулманів 137.265 або 34·15 проц. і римско-католицких 88.929 або 22·21 проц. Решта 2744 або 0·59% припадає на жидів і инші исповіданя. Сей дневник зазначує, що розклад переведений з математичною точностию і розмірностию і вказує на широкі підвалини виборчого права, бо кождий пятий горожанин є виборцем.

Цїсарске відручне письмо, котре має поручити розписанє нових вьборів до угорского сойму, появить ся з кінцем сего місяця, так що вибори відбудуть ся перший половинї червня. В суботу відбула ся рада мінїстрів в Будапештї, котра займала ся головно виборчими справами і обговоренєм правительственних кандидатур.

---

4)

Новітні доми.

З анґлїйского — Фредеріка М.

(Конець).

Мушу тут примітити, що мої дочки досить далеко довели в грі на фортепянї і богато часу проводили на вправи. Тому та вість була для них не дуже мила, але знов грати на фортепянї в часї недуги старого чоловіка—видало ся нам варварством — а не грати, значило позбавити себе великої приємности.

— Ох, як же то неприємно! — жалували ся менї дочки.

— Так, мої любі; але подумайте, що той мур дуже тонкий і що він так само добре буде чути наш фортепян або арфу, як ми єго стогнанє.

— Я дивую ся лиш, що музика не успокоює єго.

— Музика виглядає на глузованє для чоловіка, що терпить великі болї. Хтось, кого засудять на смерть і муки, не хотів би певно слухати в свої послїдні хвили найгарнїйшої орхестри в сьвітї.

Ми велїли питати кождого дня про здоровлє пана Вортлєбека і по тижневій перерві відважили ся знов розпочати гру на арфі і фортепянї. На то той старий дуже розлютив ся і в своїй злобі велїв прикликати трубача і посадив єго на бальконї з порученєм, аби трубів як найбільше фальшиво, коли би в нашім мешканю дала чути ся гра на фортепянї або арфі. В той спосіб прийшло до отвертої ворожнечі між нами а нашими одинокими сусїдами, а що ми знали, що наші уши сего або слїдуючого дня будуть мучені страшенними звуками труби, колиб моя дочка спробовала заграти, то навіть не виймало ся арфи із скрипки, анї не отвирало ся фортепяна.

Заки рік скінчив ся, заселив ся і дім під ч. 3, а нові мещканцї принесли нам нову прикрість. То була численна родина з чотирма молодими дївчатами, що учили ся музики. Наші муки розпочали ся аж тепер на добре. Цїлий день не чути було нїчого як: бум-бум — одна дочка зміняла другу при фортепянї. Кождий знає, як немила є перша наука музики для тих, котрі примушені слухати єї, а що ті дївчата доси уміли лиш одну одиноку пісоньку, то від рана до вечера обвивала ся о наші уши одна і та сама мельодия. Ми не могли нї писати листів, нї прикликувати трубачів, лише були приневолені мовчки піддати ся. А що з сеї сторони дотикала ще до нашого мешканя дитинна комната, то мали ми з одного боку цїлий день бренькання на фортепянї і дїточий крик, з другої проклони і стогнаня хорого на гостець.

До всього чоловік з часом привикає і тому й у нас поволи всї успокоїли ся. Але я мимо моєї волї не міг не чути, що головний зміст розмови моєї жени з приятельками — коли она гадала, що моя увага звернена на що инше — творили по найбільшій части прикрости і невигоди, які мусїли ми терпіти в нашім мешканю. З того здогадував ся я, що як она так і мої дочки хотїли би як найскорше повернути назад до Бромптон, так само як я сам.

Бо аби правду сказати: користи і приємности, яких ми надїяли ся по мешканю в містї, не здїйснили ся. Ми були тут від переважаючої части наших приятелїв так віддалені, як перше, а від деяких то навіть ще дальше; крім того ми не могли їм тепер дати таких самих приємностий як перше у власнім домі. Для деяких, котрі не держали своїх власних повозів, т. є. для молодих людий було наше давнє мешканє крім того вигіднїйше положене — а ті були очивидно для моєї жінки і дочок наймилїйшими ґістьми.

Для тих молодих людий було найбільшою приємностию несподївано відвідувати нас по полудни, проходжувати ся тїнистими польними дорогами, обідати з нами, у нас спати, снїдати а відтак другого дня рано першою лїпшою сїльскою фірою, яких богато що кілька хвиль переїздило попри наш дім, вертати до міста. Инакше однак було, коли они одержували від нас запрошенє на обід в нашім новім мешканю, де вже треба було видавати на дорожку і звідки они о одинайцятій годинї в ночи мусїли пішки вертати до міста. Ми вскорі побачили, що маємо о много менше товариства і живемо в далеко гірших відносинах як в Бромптон. То був найсумнїйший досьвід, який ми мусїли зробити. Жінка і дочки виглядали часто зітхаючи вікном, бо часом минали цїлі

Ґр. Тиса був в суботу в Еденбурзі, де его стрітила подібна немила несподіванка, як недавно в Дебречині. Від двірця аж до готелю, де він мав заїхати, зібрала ся величезна товпа людий, котра заняла грізне становище. Повіз, котрим він їхав, обкидано градом каміня і запортками. Сторожу, котра мала охоронити ґр. Тису, покровавлено, богато людий увязнено. О 5-ій год. пополудни відбуло ся виборче віче під вільним небом при слабій участи. Ґр. Тиса зазначив в промові, що перед виборчою реформою треба запевнити можливість роботи в соймі. Промовляв він також по німецки до зібраних Німців, котрих витав яко „щирих і вірних братів“.

Прокуратор вніс вже до сенату жалобу против шістьох послів, котрі визначили ся підчас напасти на президента міністрів ґр. Кіна і ґр. Шеренього в угорскім соймі. В тій жалобі виказує прокуратор, що ті посли на послідпім засіданю сойму 23 марта напаствували згаданих міністрів, коли вже президент палати перервав був засіданє соймове.

Новинки.

Львів, дня 20 цьвітня 1910.

— **Іменованя.** Міністерство торговлі іменувало практиканта рахункового Едв. Баряля асистентом рахунковим в службі департаменту рахункового гал. Дирекциї почт і телеграфів.

— **Затвердженє вибору.** С. В. Цісар затвердив вибір гр. кат. пароха в Лужку горішнім, о. Григория Васильевича на презеса, а бурмістра в Старім Самборі Адама Рогоди на віцепрезеса ради повітової в Старім Самборі.

— **Репертуар руского театру в Чернівцях** в міскім театрі, під дирекциею Йосифа Стадника. Початок о год. $7^1/_2$ вечером.

В четвер, дня 21 цьвітня с. р. „Вий“, фантастична оперета в 4 діях після повісти М. Гоголя написав М. Кропивницкий.

В пятницю, дня 22 цьвітня с. р. гостинний виступ Вернера Альберті, сьпівака королївских театрів і Фільомени Лопатиньской. „Жидівка“ опера в 5 діях Галевія.

В суботу, дня 23 цьвітня с. р. „Мікадо“, комічна опера в 2 діях Суліваца.

— **З Руского Тов-а педаґоґічного.** Доповнений на загальних зборах дня 4 цьвітня с. р. Виділ Р. Т. П. уконституував ся в отсей спосіб: Голова др. Остап Макарушка: містоголова о. Дамян Лопатиньский; контрольор з рамени Виділу Р. Т. П. о. крил. Іван Чапельский; перший секретар др. Роман Ковшевич: другий секретар п. Михайло Коць; перший касиер п. Антін Гладишовский; другий касиер п. Микола Бучацкий: маґазинер п. Володимир Мриглоцкий. Члени Виділу пп.: Кон-Константина Малицка, Олена Бережницка; Микола Мороз, Андрій Алиськевич і Кароль Підляшецкий. Заступники виділових пп.: Олекс. Гайдукевич і Й. Лукашевский.

— **Про виставу вишивок в Чернівцях** пише п. М. Т. в „Народ. Голосї“: Два місяці минуло від часу, коли головний виділ „Жіночої Громади“ в Чернівцях урядив збори українського жіноцтва в цїли збираня вишивок на виставу до Відня. Два місяці се доволї короткий час, щоби щось подібного урядити, на се і два роки не за богато. Та на що може спромогчи ся енерґія і добра воля кількох одиниць, дала нам доказ вистава вишивок з Буковини, уряджена минулої недїлї в комнатах товариства. На виставі були заступлені слїдуючі села: Бояничук, Берґомет, Брідок, Баїньский Кут, Вашківці над Черемошем, Виженка, Чагор, Шипинцї, Ортівцї і Легучени. Збірки надіслали отсі панї: Григоріева Яр., Ганкевичівна, Грушкевичівна, Івасюк. Стоцка, Козак, Степанович, Ясїньчук, Качковска, Гордійчук, Гудима. Фрундзівна і Лучаньска. Бачили ми тут кілька обрусів вишиваних, прегарні подушки, украшені шовком і плюшом, велике число сорочок дїточих і до народних костюмів, горбики дамскі вишивані лелїтками, шириньки, пояси, цїлий одяг гуцульский, ручники і серветя на столики і пр. і пр. Загалом цїлість робила незвичайно гарне вражінє і могла вдоволити найбільше вибагливий смак. Гарним доповненем вистави були елеґантні костюми дамскі, робітнї тов., котра під технїчним проводом д. Гординьской здобула собі у своїх і чужих належне признанє. Виставу звиджували між иншими також краєвий інспектор Попович і пос. Спинул — а висказали ся з повним признанем про сю прегарну збірку. Урядженем вистави і зібранем вишивок займали ся головно панї Стерпюкова і Грушкевичівна; тим більше мусимо подивляти їх працю, що кожда з тих пань мав фахове занятє. Про артистичне угрупованє вишивок подбала панї Гузарова, вилїтаючи між вишивки перші вістуни весни — цьвіти. Вистава ся — се один доказ більше, що загал наших пань бере ся цїлком серіозно до економічного піднесеня нашого селяньства.

Того самого дня відбував ся відчит дра Гузара, а інтересна тема відчиту стягнула велику силу не лиш своїх але і чужинців. По відчитї всі гостї повандрували на виставу і досить значне число публики могло одушевляти ся творами нашого домашного промислу.

— **З зелїзниці.** Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: Вчера, ві второк рано, настало в Перемишли на стациї від східної сторони при в'їздї льокомотиви вертаючої зі шляху стовкнене з поїздом шутровим. Управителя поїзду, банмайстра і 1 робітника секцийного покалїчило, крім того потовкло легко кількох робітників, що їхали поїздом шутровим.

— **Обікража почти.** Уряд почтовий і телеграфічний в Раві руский доніс тутешний поліциї, що дня 15 с. м. вломили ся до того уряду якісь злодії і вкрали значну скількість марок почтових та переписних листків загальної вартости 431 К.

— **Страшна пригода** стала ся вчера на будові дому при ул. Карпіньского ч. 19. На третім поверсї завалило ся руштованє, оперте одним боком об сходову клїтку, котру виправляли два мулярі. Коли помічниці, що несли вапно, вийшли на руштованє, оно завалило ся. Гальшка Дацко, помічниця, котрій розскочила ся голова на двоє, згинула на місци; друга Соломія Якубець, котру потовчену і покалїчену відвезли до шпиталю, згинула також. Мулярева Мих. Вуглярева роздушило грудну клїт і потовкло та покалїчило тяжко; поготівля ратункова подавши ему першу поміч, відвезла его до дому. Мих. Павлова, котрому зломило ногу відставлено до шпиталю. Що було причиною катастрофи, не знати, але здаєсь нема й сумнїву, що спричинила єї лиха будова руштованя.

— **Вибух у фабриці.** Про страшну катастрофу доносять із Сеґедину. У фабриці сірничків ґр. Пальфі настав вчера рано вибух кітла, від котрого згинуло 12 дївчат і один робітник, 17 дївчат і один робітник тяжко поранені а 31 людий єсть лекше поранених. Як страшенний був вибух, можна зміркувати з того, що котел, котрий важив 8 метр. сотнарів, викинуло на 20 метрів в гору а рівночасно запав ся й мур будинку. На місце катастрофи прибула сторожа пожарна і войско. До кількох мінут видобуто зпід румовища 8 убитих і 21 зранених, з котрих 3 померло за хвилю у возї ратунковім, заким він ще доїхав до шпиталю. Що стало ся безпосередною причиною катастрофи, поки що не знати. Покалїчений на смерть топник Ортнер зізнав в шпитали, що говорив кілька разів старшому машиністови, щоби усунено в кітлї всїлякі хиби, але то не помагало нічого. Рура пукла, вода вибігла і нещастє готове. Топник умер зі словами на устах: Лайдак, лайдак! Старший машиніст Вольф оповідає, що о 8 год. рано розслїдив ґазометр і знайшов все в порядку, тому й дивно єму, як могла настати катастрофа.

— **Порядок Богослужень** в Страстнім і Сьвітлім тиждни в гр. кат. Церкві сьв. ВМ. Варвари у Відни: Дня 24-го н. ст. цьвітня: „Недїля Цьвітна Ваїй“ о 8 год. читана сьв. лїтурґія, о $^1/_2$12 год. торжественна сьв. лїтур-

---

днї, а до нас не заглянув нї один знакомий, аби розвеселити нашу самоту.

Мимо того ми не зміняли мешканя, бо я сказав собі, що ті три лїта не минуть безхосенно, коли осягнуть свою цїль, а то аби мою жінку і дочки вилїчити з їх міских примх. Хоч я знав, що всї они тужать за Бромптоном і раді би туди вернути, то однак не згадував я нї словом про те, бо постановив собі перевести радикальне лїченє. На слїдуючий рік побудовано дальші доми, числа 4, 5, 6, 7 і 8 і всї они завдяки неаби якій штуцї говореня пана Смайсерса заповнили ся на весну мешканцями. І тепер виринула нова язва. Наш дзвінок майже нїколи не умовкав. Льокай жалував ся, що не може упорати ся з своєю роботою, і коли его за то потягано до одвічальности відповідав, що біганина за кождим задзвоненєм і відповіданє на ріжні питаня, відривають его від роботи. За кождим разом коли хтось задзвонить, мусить він умити собі руки і вложити на себе сурдут, бо не може вийти так від роботи при чищеню ножів або митю посуди, а то дзвоненє нас нічо не обходить, бо звичайно розходить ся о те, аби довідати ся о адресї якогось льокатора, що недавно спровадив ся, при чім очивидно всї питаючі насамперед удавали ся до дому, що з виду виглядав найдовше замешканий. Так ішло кілька місяців, так що трех служачих покинуло ту неприємну для них службу. Так само дїяло ся з листами і рахунками, які віддавано на вгад.

— Чи тут мешкає такий а такий пан?

— Нї.

— Прошу, скажіть менї, де він мешкає?

Так ішло безнастанно і не минало пять мінут за цїлий день, аби хто не потягнув за дзвінок. Аби не зміняти вічно служби, мусїв я вкінци найняти ще одного хлопця лише на те, аби стояв цїлий день в дверех дому і відповідав на питаня.

Так минуло вкінци два лїта і девять місяців і жінка нераз питала мене, чи відновлю контракт найму. Я відповідав звичайно, що не люблю часто зміняти мешканя.

Тодї взяла ся она на инший спосіб і стала говорити, що старша дочка чогось нездорова і як здаєть ся, потребує сільского воздуха. Я уважав за відповідне не признавати їй того.

Одного дня прийшов я до дому, затираючи руки з утїхи, немов би мав всїм веселу новину сказати і відозвав ся:

— Ну, чейже раз найшов я доброго льокатора на сїм лїт на мій Бромптон — дає добрий чинш і сам статочний чоловік — вкінци позбуду ся того клопоту.

Жінка поглянула на мене з невдоволенем, дочки поспускали голови.

— Чи ви вже винаймили, тату? — спитала одна з дочок несьміло.

— Нї, ще нї, але мушу дати рішучу відповідь до завтра рана.

— Над тим треба би надумати ся, мій любий — відповіла жінка.

— Надумати ся? — сказав я. — На що, моя ти дорога, ті люди вже оглянули дім, а я й так цїлі три роки старав ся винаймити его. Пригадую собі, що як я винаймав отсе мешканє, то сказав, що над тим треба би подумати, але ти не хотїла на то пристати.

— Я що до мене незвичайно жалую, що ми тодї не розважили всього добре — сказала старша дочка.

— І я також.

— Аби тобі правду сказати — відозвала ся жінка, стаючи за моїм кріслом і кладучи менї руки на рамена — то ми всї дуже тужимо за Бромптоном.

— Так, так, тату — додали обі дочки нараз, обіймаючи мене.

— Отже признаєте, що робив обережно, коли винаймив мешканє лише на три роки?

— Очивидно і яке щастє, що ти тодї так упер ся!

— Отже коли так, то вернемо назад до Бромптон, скоро того бажаєте.

Не потребую додавати, що ми всї з одушевленем повернули до нашого старого дому і що я від того часу мав спокій зі зміною мешканя і нїколи більше не чув, що „мешкаємо за сьвітом“.

ґія, о 12 год. сьвячене ваїй, о 4 год. Вечірня з послідною страстною проповідею, суплікация і панахида. Дня 25 понеділок, 26 второк, 27 середа о 8 год. читана сьв. літурґія, о 9 год. сьв. літурґія преждеосвященних Дарів. Дня 28 сьв. вел. четвер, о 8 год. читана сьв. літурґія, о 9 год. вечірня з літурґією сьв. Василия великого, о 6 год. сьв. Страсти. Дня 29 сьв. вел. пятниця, о 10 год. часи царскі, обідниця, о ,12 год. вечірня з положенєм Плащеницї, о 6 год. Утреня сьв. вел. суботи, відспіває мішаний хор під батутою п. Прокоповича 7 псальмів страстних, Бортнянського, Архангельского і Галуппи. Дня 30 сьв. вел. субота, о 8 год. читана сьв. літурґія, о 9 год. вечірня з літурґією сьв. Василія Вел., о 3 год. Надгробня, о 7 год. утреня воскресна, співає хор. Дня 1 мая Сьвітла Неділя Пасхи, о 8 год. читана літурґія, о 10 год. торжественна літурґія, целебрує Впр. о. Архіпресвитер і пралат В. Фацієвич, співає хор в Es і As-dur Муз. Вербицкого, о 4 год. вечірня і проповідь. Дня 2 мая Сьвітл. Понеділок, о 8 год. читана літурґія, о ½11 год. торжеств. літурґія, співає хор в F-dur музика Давидова, о 4 год. вечірня. Дня 3 мая Сьвітл. Второк, о 8 год. читана літурґія, о 10 год. співана літурґія, о 4 год. вечірня.

— **Син зрослих близнючок.** Велику сензацию викликала в Празї слїдуюча подія: Дві сестри близнючки, зрослі з собою бедрами Рузя і Юзя Бляшківни, котрі як свого часу сиямскі братя продукували ся по цїлім сьвітї, приїхали перед трома днями до Праги на хірурґічну клїніку проф. Кукулї, щоби порадити ся его, бо Рузя жалувала ся на якісь болї в середині.

Проф. Кукулї лїчив вже Рузю перед трома роками на якусь недугу міхура і виймив їй з міхура камінь ваги 120 ґрамів. Коли Рузя в пятницю зголосила ся зі сестрою на клїніку, жалуючись на болї в череві, дижурний лїкар гадав, що то може знов хороба міхура і радив підождати, аж надийде професор. Батько обох сестер не мав поняти о причинї хороби доньки. При оглядинах на перші питаня професора Кукулї Рузя заперечила, мов би була у вагітнім станї і признала ся аж тодї, коли проф. Кукулї сказав їй, що она в найблизших годинах стане матірю. І дійстно в ночи з суботи на недїлю Рузя привела на сьвіт здорового хлопця.

Сестри Бляшківни уродили ся в 1877 р. в однім сільци коло міста Табора в Чехії. Від кільканайцяти лїт їздили они по цїлім сьвітї і показували ся за грошї, з чого мали значні доходи. Йосифа Бляшківна, сестра зліжниці, каже, що не знала нічого о станї Рузї і навіть докоряла їй за то, що до послїдної хвилї не сказала їй нічого. Коли Рузя почала жалувати ся на болї, Юзя порадила їй, щоби зробила собі студені оклади.

Батьком новонародженої дитини єсть імпресаріо „сиямских сестер“, котрий возив зрослі близнючки по сьвітї а котрий тепер не знати де обертає ся. Стан здоровля Йосифи єсть знаменитий; она каже, що з причини злогів сестри не відчувала нї найменшого болю. Рузя єсть трохи ослаблена, але стан єї єсть зовсїм нормальний. Хлопятко віддано поки що до дому знайдів, бо Рузя не може его сама плекати. Сестри кажуть, що по перших місяцях возьмуть немовлятко до себе і будуть его возити з собою по сьвітї.

— **Сензацийна справа судова.** Перед судом присяжних у Львові розпочала ся оногди розправа против Юди і Двойри Бухвальдів і їх спільників о обманьства, яких допускали ся в хитрий спосіб. Бухвальди були насамперед властителями „ґотелю“ в Горлицях, відтак складу вугля в Бориславі, перед кількома роками перенесли ся до Львова і тут заложили насамперед фабрику соди до праня а відтак штучних навозів. Крім того спекулювали теренами нафтовими і каменицями а наконець заложили собі склад готового одїня. На всї ті підприємства робили они довги, а коли прийшло ся платити, не було нїякого покритя і поправді они визискували в той спосіб своїх вірителів і тих, що за них ручили. Бухвальди були н. пр. властителями камениці при ул. сьв. Мартина ч. 20, вартости 58.000 К а довгу мали на ній 90.000 К. Каменицю ту заміняли они з якимсь Мечиславом Піхлем на фільварок Карвати коло Дублян, але контракт купна уложили так, що Бухвальди стали ся сейчас властителями фільварку, а Піхль мав обняти каменицю на власність аж за кілька місяців. Заким однак прийшло до відданя камениці, Бухвальди довели до того, що каменицю виставлено на лїцитацию. Юда Бухвальд скористав з того і через підставлену особу, Хану Кляйнберґерову купив ту каменицю. Через то обманьство Піхль потерпів 30.000 кор. страти.

Отже вчера перед полуднем підчас розправи зажадав прокуратор, щоби одного зі сьвідків замкнути до слїдчої вязницї за фальшиве зізнанє. З того прийшло межи прокуратором а оборонцями обжалованих, адвокатами Горовицом і Ляйбом, до острої перепалки і они остаточно заявили, що складають оборону. Трибунал прихилив ся до внесеня прокуратора, щоби сьвідка відослати до судиї слїдчого, а оборонців за їх поведенє засудив на грошеву кару по 100 кор., розправу відрочив до нині і поручив обжалованим, щоби вишукали собі оборонців, а коли би не знайшли, то дістануть оборонців з уряду. Третий оборонець, др. Соляньский заявив, що для солїдарности складає також оборону а трибунал тодї засудив і его на 100 кор. грошевої кари. Оборонцї зложили кару, але постановили поробити відповідні правні кроки. Процес сей може служити за один доказ більше, якого заколоту може наробити хитрий жид обманець і як він може покрутити, щоби лиш удержати ся при своїм. З такими обманцями навіть суди не можуть дати собі ради.

— **Просимо того** Вп. Передплатника, котрий зажадав присланя ему бракуючих 17 чисел „Нар. Часописи“ з повістию Марриата „Пірат“ щоби подав докладно свою адресу, я сейчас ему вишлемо. — *Редакция.*

Цїна збіжа у Львові.

дня 19-го цьвітня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·50	до	12·70
Жито	8·10	„	8·30
Овес	7·—	„	7·30
Ячмінь пашний	6·—	„	6·50
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	6·20	„	6·50
Бобик	6·50	„	6·80

Телеґрами.

Відень 20 цьвітня. На початку нинїшного засїданя палати послів президент Паттай апелював до всїх партий, щоби не говорили довго, бо на порядку дневнім єсть богато важних справ. — В дальшій дискусиї над прагматикою службовою промавляв пос. Петрушевич і витав предложенє правительства яко знак доброї волї що до уложеня постанов нормуючих їх права, однак звернув увагу на богато нових постанов, обмежаючих дотеперішні права урядників.

Відень 20 цьвітня. „Reichskorr.“ доносить, що президент палати скличе завтра конференцию предсїдателїв клюбів в цїли уложеня проґрами праць палати на найблизші тижднї. Гр. кат. сьвята будуть увзглядненї, але всяка непотрібна перерва в нарадах має бути залишена.

Відень 20 цьвітня. Комісия рільнича ухвалила нині внесеня в справі підвисшеня годівлї худоби і господарки нею, дальше внесеня о знижене цїни соли, підпиранє справи штучних навозів і т. д.

Будапешт 20 цьвітня. Рузвельт виїхав вчера в ночи о 1 год. до Парижа. На дворци зроблено ему овацию. Коли поїзд рушив, Рузвельт відозвав ся: „До звиданя ще раз!“

Букарешт 20 цьвітня. Король Кароль з нагоди 50-их роковин панованя чорногорского князя вишле до Цетиня окрему місию під проводом президента сенату ґен. Будіштеана. Місия прибуде мабуть межи 20 а 23 с. м. до Цетиня.

Петербург 20 цьвітня. Пуришкевич зложив мінїстрови просьвіти лїсту „неблагонадежних“ кругів студентских, опанованих духом революцийним. В лїстї тій вичислено всї народні кружки студентскі, між ними польскі та богато кружків лїтературних, артистичних а навіть музичних.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).